

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ: Τα τελευταία χρόνια της ζωής του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη (ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Οδοιπορικά](#)

Σαν σήμερα, 115 χρόνια πριν, έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 59 ετών, ένας από τους κορυφαίους Έλληνες λόγιους λογοτέχνες, ο [Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης](#). Ο Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στο νησί της Σκιάθου το 1851 από τον ιερέα π. Αδαμάντιο Εμμανουήλ και την Γκουλιώ Εμμανουήλ, το γένος Μωραΐτη, ενώ είχε άλλα 6 αδέρφια: 4 κορίτσια και δύο αγόρια. Ο Παπαδιαμάντης γαλουχήθηκε από μικρός με τα εκκλησιαστικά ζητήματα και τον Χριστιανισμό, διατηρώντας τη χριστιανική ιδιοσυγκρασία του μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής του σε ένα κελί στην Αθήνα στην πλατεία Ψυρρή, στους Αγίους Αναργύρους, ταπεινά και μοναχικά.

Έγραφε και μετάφραζε στον χώρο όπου ξεναγεί – στο βίντεο που ακολουθεί – ο π. Παντελεήμων μιλώντας στο δημοσιογράφο Δημήτρη Στρουμπάκο. Εκεί μέσα έγραψε τα κείμενα τα οποία έγιναν φορέας παράδοσης και μετέφερε στο χαρτί όλους αυτούς τους χαρακτήρες που μελετούσε στην τότε Αθήνα.

Το προσωπικό ύφος του Παπαδιαμάντη

Στο προσωπικό ύφος του **Παπαδιαμάντη** ανήκουν ακόμα η έντονη λατρεία της φύσης, η θρησκευτική ευλάβεια και η βυζαντινή μελωδία, που είναι διάχυτη στο έργο του. Άλλωστε, το λέει και ο ίδιος: «Όσον ζω και αναπνέω και σωφρονώ, δεν θα παύσω να υμνώ μετά λατρείας τον Χριστόν μου, να περιγράφω μετ' έρωτος την φύσιν και να ζωγραφώ μετά στοργής τα γνήσια ελληνικά ήθη».

Ιδιόμορφη είναι και η γλώσσα του **Παπαδιαμάντη**, επηρεασμένη από τα εκκλησιαστικά βιβλία. Αυτό, όμως, δεν εμποδίζει ούτε τη σαφήνεια και κατανόηση, ούτε το να έχουν οι φυσικές του περιγραφές, ποίηση αληθινή.

Γενικά, ο **Παπαδιαμάντης** χάρισε σελίδες αριστοτεχνικές στη νεοελληνική λογοτεχνία και θεωρείται ως ένας από τους κορυφαίους διηγηματογράφους μας. Ο νομπελίστας ποιητής **Γιώργος Σεφέρης** στο δοκίμιό του για τον Μακρυγιάννη έγραψε: «Ο Μακρυγιάννης είναι ο πιο σημαντικός πεζογράφος της νέας Ελληνικής Λογοτεχνίας, αν όχι ο πιο μεγάλος, γιατί έχομε τον Παπαδιαμάντη».

Ο **Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης** έζησε τον περισσότερο χρόνο του στην Αθήνα και όταν κατάλαβε το τέλος του, αναζήτησε την αγαπημένη του Σκιάθο, όπου και πέθανε από πνευμονία τα ξημερώματα της 3ης Ιανουαρίου 1911.

Παπαδιαμάντης Αυτοβιογραφούμενος

Εγεννήθην εν Σκιάθω, τη 4η Μαρτίου 1851. Εβγήκα από το Ελληνικόν Σχολείον εις τα 1863, αλλά μόνον τω 1867 εστάλην εις το Γυμνάσιον Χαλκίδος, όπου ήκουσα την Α και Β τάξιν. Την Γ εμαθήτευσα εις Πειραιά, είτα διέκοψα τας σπουδάς μου και έμεινα εις την πατρίδα. Κατά Ιούλιον του 1872 υπήγα εις το Άγιον Όρος χάριν προσκυνήσεως, όπου έμεινα ολίγους μήνας. Τω 1873 ήλθα εις Αθήνας και εφοίτησα εις την Δ του Βαρβακείου. Τω 1874 ενεγράφην εις την Φιλοσοφικήν Σχολήν, όπου ήκουα κατ' εκλογήν ολίγα μαθήματα φιλολογικά, κατ' ιδίαν δε ησχολούμην εις τα

ξένας γλώσσας.

Μικρὸς ἐζωγράφιζα Αγίους, εἶτα ἔγραφα στίχους, καὶ εδοκίμαζα νὰ συντάξω κωμωδίας. Τῷ 1868 ἐπεχείρησα νὰ γράψω μυθιστόρημα. Τῷ 1879 ἐδημοσιεύθη «Ἡ Μετανάστις», ἔργον μου, εἰς τὸ περιοδικὸν «Σωτήρας». Τῷ 1882 ἐδημοσιεύθη «Οἱ ἔμποροι τῶν Ἐθνῶν» εἰς τὸ «Μὴ χάνεσαι». Ἀργότερα ἔγραψα περὶ τὰ ἐκατὸν διηγήματα, δημοσιευθέντα εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ εφημερίδας.